

תת"ע 10070/11/21 - אבו רקיה מוחמד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10070-11-21 מדינת ישראל נ' אבו רקיה מוחמד
תיק חיצוני: 10155281529

מספר בקשה: 3

אבו רקיה מוחמד ע"י ב"כ עו"ד יחיא מאמון

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד אולגה שץ-
אברבך

בפני
מבקש
נגד
משיבה

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

לנאשם ניתנה ביום 28.12.19 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של נסיעה ברכב בלא חגורת בטיחות.

ביום 26.3.20 הגיש הנאשם בקשה להישפט. בקשתו התקבלה ביום 23.4.20.

אלא שלטענת הנאשם-המבקש, מעבר לאישור קבלת הבקשה, לא נתקבל מטעם מפנ"א דבר, עד אשר ביום 30.12.20 הגיש בקשה להארכת מועד להישפט (בתיק המש 11003-12-20); וביום 27.1.21 הוּאָרַךְ המועד להישפט.

התיק נפתח בבית המשפט ביום 18.11.21; והזמנה לדין נשלחה למבקש בדואר רשום ב-08/2021, ונמסרה למבקש ביום 13.9.21 (כפי העולה מאישור מסירה המצורף לכתב האישום).

ב"כ הנאשם טוען, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שמיום שליחת בקשתו להישפט (26.3.20) ו/או מיום קבלת הבקשה (באפריל 20) ועד ההזמנה לדין (באוגוסט 2021) עברה מעל שנה; ונטען כי אין בעצם הגשת הבקשה להארכת מועד להישפט כדי להפסיק את תקופת ההתיישנות, אשר החלה עם שליחת הבקשה להישפט למפנ"א (ב 03/20) ו/או לכל המאוחר ממועד קבלתה במפנ"א (ב 04/20).

המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה. נטען, כי בתגובה לבקשה להישפט מיום 26.3.20, נשלחה לב"כ המבקש ע"י מפנ"א תשובה בה התבקש לשלוח ייפוי כח מטעם מרשו (העתק מכתב מפנ"א מיום 26.4.20 צורף לתגובת המשיבה); אך ייפוי כח לא צורף, ולכן הבקשה להישפט לא טופלה; ובהמשך לכך הגיש ב"כ הנאשם את הבקשה להארכת מועד להישפט, וביום 27.1.21 ניתנה החלטת בית המשפט המורה על הארכת מועד להישפט (העתק ההחלטה בתיק המש 11003-12-20 צורף לתגובת המשיבה); וביום 22.2.21 נשלחה לב"כ הנאשם הודעת מפנ"א, כי ההחלטה להארכת מועד להישפט בדו"ח כובדה ונקלטה במערכת (העתק מכתב מפנ"א מיום 22.2.21 צורף לתגובת המשיבה); ובאוגוסט 2021 נשלחה לנאשם הזמנה לדין בדואר רשום, ונמסרה לו ביום 13.9.21 (העתק אישור המסירה צורף לתגובת המשיבה, כפי שגם צורף לכתב האישום ומצוי בתיק בית המשפט).

דין

בעניינו, חל סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, המועד הקובע להגשת כתב אישום הוא מועד משלוח הזמנה למשפט לפי סעיף 230.

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי - הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו;

ובעניינו, מן המסמכים שהוגשו בפני עולה, כי בקשתו של הנאשם להישפט לא טופלה במועד שהוגשה (מן הטעם שלא צורף ייפוי כח מטעם ב"כ המבקש); והוגשה בקשה להארכת מועד להישפט; ובהחלטה מיום 27.1.21 הורה בית המשפט על הארכת מועד להישפט בדו"ח נשוא הבקשה.

בנסיבות אלה, משהגיש המבקש בקשה להארכת מועד להישפט, מתחילה להימנות תקופה של שנה לשם משלוח ההזמנה למשפט, מכוח סעיפים 225א(ב) ו-230 לחסד"פ, ממועד הארכת המועד להישפט. ראו תת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 **מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ** (נבו 02.07.2020), שעמד בבסיס רעפ 4967/21 **אליהו נחום בע"מ נ' מדינת ישראל** (נבו 02.08.2021).

וראו גם תת"ע (תעבורה ב"ש) 5205-12-21 **מדינת ישראל נ' בן הרוש ערן**, 20.1.22, כב' השופט עמית דוד לנדסמן, אליו הפנתה המאשימה בתגובתה: שם דובר במקרה בו הוגשה בקשה להארכת מועד להישפט, ונקבע כי "במקרה דנן, תקופת ההתיישנות שנה תיכנס לתוקפה ממועד שנודע למשטרה על החלטת ביהמ"ש המתיר לנאשם להישפט באיחור על האישום."

אשר על כן, היה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת ההחלטה על הארכת מועד להישפט.

ובעניינו, היות שההחלטה להארכת מועד להישפט ניתנה ביום 27.1.21, והתקבלה ביום 22.2.21, וההזמנה למשפט נשלחה ב 08/21, והתקבלה ביום 13.9.21, הרי שלא עברה התקופה של שנה האמורה.

אשר על כן, דין טענת ההתיישנות להידחות.

נקבע להקראה ליום 6.7.22 שעה 10.00.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ב, 04 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.